

פרקי הווי אלה הנציחו את לבסוף, כשלו נותיו ונצחונותיו של האיש הקטן בישראל, ב12' חודשי תש"ד:

תשרי כל הנחלים הזלבים לים

תל-אביב, נשלח מיכתב לכתובת בר-חוב מאפו, הגיע למרכז מפא"י.

★ ★ ★

הגשמה אישית

ירושלים, לא הצליחה הכמשלה לכי-נן את התעדה לקימוצים בהקציב, מחור-סר תקציב מתאים.

★ ★ ★

אוטו-סוגסטיה

נווה-שאנן, עיצבן כלב בנביחותיו את השכנים, וזה בפעולת-תגמול מצד אחד השכנים, שהקליט את נביחותיו ושירדן במשך כל שעות היום, עד שהכלב לא יכול היה לשאת זאת, רץ אל מתחת לגלגלי מכו-נית ונדרס למות.

★ ★ ★

חיוג ישיר

ראשון-לציון, נכלא דניאל קונפורטי בתא-סלמונים ציבורי, טילפן למשרתה, שחילצה אותו מכילאו.

★ ★ ★

מלחמה מונעת

תל-אביב, הצטיירו סדרני היכל התר-בות לקראת הצגת הגאלה של נשואי פינארו בסוכריות שיעול, כדי להציען לכל המשתתלים באולם.

★ ★ ★

יחסים מרחביים

תל-אביב, חידש קואופרטיב אגד את רשינו ההפעלה של מכונותיו בקו חיפה-ביירות.

★ ★ ★

גיבורי ישראל

חיפה, חיפש במאי אכסודוס אחר גברי-תנים מיוחדים בלישכת-העבודה, מצא שם רק פועלים כחושים ועייפים, יצא לתור במקומות העבודה סביב העיר, גילה לבסוף את מבוקשו בין קבוצת זועלי-ירחק שהתי-בטלו בצידו אחד הכבישים.

★ ★ ★

יריקה

ירושלים, החזיר המרצה לכלכלה חיים ברקאי בחינה של סטודנטית, שי-כתבה כי הלירה הישראלית אינה שווה כלום ברצות-הברית, העיר בדיו אדומה: "קצת ציונות".

★ ★ ★

לכל המזימי-מעוניינים

תל-אביב, פנה השרות להורעה מלא-כותית מעל דפי היומן למרחב, בהר-דעה מבשרת על שינוי כתובת האגודה ובה הוא מבקש בין מקהותיו לפנות מן ה1.7.60 באמצעות הטלפון החדוש.

★ ★ ★

טכסים שקוף

בתיים, לאחר שקיבלה בגדים חדש מידי האמריקאי התפלאה אביבה לוי על ההתקלות סביבה, נוכחה לדעת במאוחר כי הנילון של בגדיהם נעשה שקוף לאחר ההרטה, משאר איתות כותה, המצטרפות למלים: Drink Coka Cola.

★ ★ ★

הביאם קורפוס

טבריה, שוחרר ישראל בילסקי מבית-הסוהר, בו היה חבוש כשל אי-השלום מיונות לאשתו, כדי שיוכל לעבוד ולשלם לה מזונות.

★ ★ ★

הערומים והחיים

חוף הכרמל, איבד אדם את בגד-הים בהיותו במים, התבייש לצאת ערום מתוך הים, אף-על-פי שראה מרחוק כי המשטרה גילתה את בגדיו ועורכת חיפוש מקיף אחרי בעל הבגדים, בהיותה סבורה כי טבע.

אלול

פזמון הנשואים

נשיא קריסין מאקאריוס, שלא מצא עד כה זמן לקבל את כתב האמנתו של שגריר ישראל בניקוסיה, הוכיח לעומת זאת, גישה ידיוותית לספורטאי ישראלי. אחרי שסיימו את סידרת משחקיהם באי-השכך, התקבלו כדורגלני הפועל פתח-תיק-חה על-ידי הנשיא בארמונו. הוא הפתיע אותם בהשמיעו מספר פסוקים עבריים, אותם זכר מימי לימודיו באוניברסיטת-אתונה. . . . נרגז במיוחד השבוע היה ש-רהרות, הרב יעקב משה טולידאנו. עד כדי כך, שעייף בהגשת משפט. הסיבה לחמתו: תוכניתה החדשה של רביעיית ה-מועדון התל-אביבית, הכוללת פזמון לא-אדיב ביותר על נשואי הרב. . . . שר הדואר הדתי, בנימין מינק, תמה למראה רשימת-מוסדות-הציבור הרשומים בספר הטלפונים. כאשר נוכח לדעת כי לבתי-כנסת אין טל-פונים, הרגיעו מנהל משרדו, חיים בן-מנחם: "ליד בית-כנסת אחו יש תא טל-פון ציבורי". . . . כאשר נראה משרד מקיז אלכסנדר פן לוגם מכוסית ויסקי, הסי-ביר כי המוצא הבריטי של המשקה אינו מרמוז על שינוי השקפות. הנהירו משרור מפ"ם אברהם שלונסקי, שעמד לידו: "היהור שהכוס לא תיהפך קוסמופוליטית."

★ ★ ★

זיוה השבוע

הסנסציה של השבוע: זיווה רודן, שי-הכירה את הארי בלפונטה בשעה שי-שניהם היו אורחי העולם הזה, עשתה עליו רושם עז. בלאפונטה הציע לה את התפקיד הנשי הראשי בסרטו הקרוב, בו ישחק גם סירני פיטייה. הסרט יוסרט בספרד, עלילתו דנה במלחמת הספרדים בכובשים האיטלאמיים. גם בלאפונטה וגם זיווה ישחקו בתפקידים של ערבים, בימי תור-זהוב. . . . תחיה חשובה אחרת של זיווה, ה-שבוע: היא הניחה יסוד לאוסף אמנותי-משלה. ההזדמנות: בעברה ליד גלרית כ-ץ בתל-אביב, נכנסה מתוך סקרנות. ציור של צעיר בשל אלכס לוי, העורך שם את הערוכתו הראשונה, כבש אותה כליל. היא שאלה למחרת, קנתה אותו בו במקום, לשימתו העצומה של לוי. היתה זו ה-תמונה הראשונה שמכר בחייו. נושא ה-תמונה: מופשט של רקדן-מיקיון עצוב. . . . לתפקיד בלתי-צפוי וזה עתונאי-הקולנוע שאול בן-עמר, שעה שבילה בנעימים על חוף-ימה של נתניה. צחת מסריטים אמריקאיים, שגובא ארצה על-ידי לישכת-התיירות הממשלתית להסרת סרטי-פירסומת קצר לטלביזיה בשם חופי היס-התיכון הב-חין בו, ביקש ממנו להשתתף בקטע נעים במיוחד: על בן-יעטר הוטל להתעלס עם

מלכת המים 1960 בטלביזיה* להט צברי על שפת הים התיכון

מלכת המים של ישראל, רות פלד (ראה תמונה). . . . סרט ישראלי אחר שזכה להצלחה אמריקאית השבוע היה מכירה כגלית. סרטון נסינו המבויים על-ידי דויד גרינברג. גרינברג, שהוא גם עורך-הבמאי של חזנות לוחטים, מכר באמצעות מפיץ מקומי את סרטו לרשת טלביזיה אמרי-קאית. . . . קטעים מובחרים מתוך חזנות לוחטים ממשכיכים לעורר פולמוס. קטעי-המסבאה, בו טוען המוזג לעומת הליה לביא: "כדי לרקוד כהלכה, את צריכה ליפול לידיים הנכונות" וזה לביקורת קט-לנית בחוגי-אמנים; היחיד ששיבח אותו — יומון למרחב. למרות שהוא פוגע בדור הפלמ"ח. . . . המחזה נדנדה בשניים של

פסוקי השנה

תגובותיהם של אישים שונים על מאורעות השנה, מלוסקות מתוך המדור השבועי הקבוע:

תשרי

- מזכיר המפלגה הפרוגרסיבית, יצחק ארצוי, בדברו בנאום-בחיירות על חוג נשים בוחרות: "ברית חדשה בין לקוחות לולה בר לבין הפרולטריון הזוהר של סווי אבן."

חשוון

- לאיחבר הכנסת השישית, שנבחר לכנסת הרביעית, שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר, במסיבה פרטית, בה נתגלתה צידותו המחולטת: "איבודי את קולי כריצה אחרי קולות."

כסלו

- ח"כ חרות, יוחנן באדר, בהסבירו לחברי הכנסת החדשים של מפא"י כי עליהם להגות יפה בניצני סיעות אחרות: "בסיעתכם יש לכם חברים, אבל ידידים יש לכם בסיעות אחרות."

טבת

- רב כרמלי, נציג הצ"כ בעיריית רחובות, בישי-בה הראשונה של הוועדה שמונתה לטפל בענייני העיר, אחרי פסילת הבחיירות: "זאת לא ועדה קרואה — זאת ועדה קרועה!"

שבט

- פרופסור חי רוס, פרופסור לפילוסופיה עתיקה: "אין לדרוש מפרופסור העוסק בתורת המידות שיהיה איש מוסר, כשם שאין לדרוש מפרופסור פרנקל, העוסק במאתי-מטיקה, שיהיה משולש."

אדר

- קטי מטמור: "תסרוקת — זוהי הדרך הנוחה להפוך את הראש לקשוט, מבלי לכרות אותו לגמרי."

ניסן

- ראש עיריית חיפה, אבא חושי: "אני דחקא אוהב עתונות — אבל רק עתונות טובה."

אייר

- שר הכטחון דויד בן-גוריון, בדברו כשר חינוך: "המספר הרב של הבאים לחזות במיצעדי צה"ל עלול ליצור את הרושם המוטעה שאנו מדינה מיליטאריסטית."

סיון

- יצחק ("אנטק") צוקרמן, מנהיג גיסו וארשה: "לו היו זורקים את אדולף אייכמן לבית יהודי כדי שיבצעו בו ליגין — הייתי אני קופץ ראשון ומחלץ את הטמא מידיהם."

חמז

- המשורר אברהם שלונסקי: בדרונו מרדנו נגד הורים רעים, בעוד שהדור הצעיר כיום מורד נגד הורים טובים."

אב

- שר האוצר, לוי אשכול, בהסבירו כיצד הוא בוחר אנשים לתפקידים אחראיים: "אני זורק את האנשים למים; אם ישתו — טוב! אם יטבעו — בטח טוב!"

אלול

- ראש ממשלת נפאל, ב.פ. קויראזה: "למרות שגולדתי הינדו, אני לא דתי. אבל הינדו כמוהו כיהודי. אפילו אם אינך מאמין בדת, אתה נשאת מה שגולדת."